

Potkat Krista vlastním tělem

JEŽÍŠ V PĚTI SMYSLECH

„Oběti ani dary jsi nechtěl, ale dal jsi mi tělo.“ (Žid 10,5).

Katecheze č. 1 z cyklu „Cestou našich smyslů“

Zaměření cyklu: být naplno člověkem

V tomto katechetickém cyklu chceme svými pěti smysly zakusit lásku, kterou nás Bůh miluje. Budeme jí objevovat prostřednictvím evangelijních příběhů, v nichž se hmat, sluch, zrak, čich a chuť stávají privilegovanými nástroji setkání s Ježíšem, a které vyvrcholí poslední večeří. Naproti tomu od vstupu do Getsemanské zahrady až do vzkříšení musíme své smysly ztlumit a nesnažit se s jejich pomocí všechno hned pochopit. Návrat k „cítění“ přichází ve chvíli Zmrtvýchvstání, ale již s pomocí nových očí, rukou, uší, rtů a nosu, s důvěrou, která přesahuje lidské smysly. Tomuto tajemství beze svědků musíme jen otevřít náruč a odevzdat se víře.

Při každém setkání nám určitá aktivita pomůže, abychom vědomě „vstoupili“ do jednoho z pěti smyslů a společně s dětmi pochopili jeho sílu. Poté prostřednictvím čtení z evangelia připraveného pro toto setkání budeme objevovat, jak používat naše tělo, abychom udělali konkrétní krok směrem k Bohu a druhým.

Na prvním setkání věnovaném tělesnosti jako takové vytvoříme symbol člověka – plakát s velkou lidskou siluetou, která nás bude provázet po celý rok. Na dalších setkáních ji pak postupně obohatíme kresbami, vůněmi a dalšími věcmi, abychom na konci naší cesty získali postavu hluboce lidského a svatě božského člověka.

JEŽÍŠ V PĚTI SMYSLECH

Setkat se s Kristem vlastním tělem.

DOTYK: Talitha, kum. Dotýkat se a nechat se dotýkat.

SLUCH: Rozséváč. Naslouchání Slovu.

ZRAK: Anna a Simeon. Vidět spásu.

VŮŇ: Hříšnice. Provonět odpuštěním.

CHUŤ: Poslední večeře. Jíst Kristovo tělo.

ZA HRANICEMI SMYSLŮ: Smrt a vzkříšení. Věřit.

VŠECHNY SMYSLY: Misijní působení. Jděte, hlásejte, uzdravujte.

Prosíme naše rodiče, aby nás doprovázeli na cestě duchovního růstu. Na stránce, která je jim zvláště určena, jim pokaždé navrhuje vytvoření předmětu souvisejícího s tématem, jemuž jsme se věnovali na našem setkání, a krátkou modlitbu, kterou se můžeme modlit doma v rodině.

S navrženým animákem můžeme s dětmi hovořit např. na tato témata:

- Z našeho života často něco nebo někoho vylučujeme. Někdy to je v pořádku, jindy ne...
- A někdy z našeho života víry také vylučujeme všechno možné...
- Někdy si říkáme: do mého života víry nepatří škola, zaměstnání, někdo druhý... nebo: tam nepatří moje tělo – modlit se mám jenom v duchu – je to správně?

Autor: Ester Cravero & Francesco Miolano

Překlad a úpravy z Dossier Catechista 1/2023 – 2024 David Žofák